

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромѣ рускихъ сюжетъ) въ 4-50 годинъ по полудни. Логотъ логотъ «Библиотека наизнамъ. повѣстій» выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го въ посѣлкѣ днія кожного місяця.
Редакція, администрація и експедиція підъ Ч. 15 изнѣкъ Галиції.
Всѣ звѣти, новинки и рекламації пакожити пересыпать підъ адресою: редакція и администрація «Дѣло» Ч. 15 изнѣкъ Галиції.
Рукописи не збергаються толькъ на попереднє застереженіе.
Пошлинокъ чисто стоять 10 кр. а. в.

Дѣло

Для вѣдомости нашихъ пословъ въ радѣ державной.

Одержаніемъ слѣдуюче виогами подписанія рускихъ патріотій заасмотрене писмо:

«Просимо уважити въ „Дѣло“ слѣдуючу інтерпретацію:

Зъ якою причини не интерпретують наші рускіи посли въ Радѣ державной Б. Е. министра президента гр. Тадеуша: «Чи вѣдомо правительству, якъ вѣты употребляються въ всходній Галичинѣ до переведенія конскриції, и чи комисарѣ, котрими тата сорава поручена, одержали въ тѣхъ виглядахъ інструкціи и бѣть кого, бо одностайний надзіжити кажутъ доказовати одностайної інструкції; чо паконецъ замѣряє правительство зробити съ явными фактами фальшивими датъ при народочисленію, и чи въ якій способѣ дуже усторонити наслѣдства фальшивого народочисленія (имено підъ виглядомъ домашнаго языка с. е. народности) и чи схоже винихъ конскр. комисарѣвъ потягнути до отвѣтчиности, якъ въ на будуще въ Галичинѣ привернути безстронність въ офіційныхъ чинностяхъ».

Подвойна крейдка.

(Студія надъ податкомъ грунтоваимъ.)

II.

Галичина не могла по новой регуляції сподѣватися ани зменшеннія грунтового податку, ани наїйтъ позиції відъ земель. Вищоїдіамо тое бѣзразумно, юко наше переслѣдженіе, юко памъ не вакинено, юко робимо опозицію для опозиції, користаючи въ невыгодного положенія правительственной партії, якъ якъ она не въ власній волї відмішилась будучи змушенна, одіжомъ вадеціонованого въ данна підвищенія податку принести на себе.

Отже никто бѣльше, нікъ мы, не признає таємъ радо того факту, юко Гали-

чина дбставши въ підъ польського пановани и «wlogieb skutkow raijszeguzu» — висесана и — имено підъ виглядомъ бѣльничої господарки — економично грунто-вана, въ складѣ австрійской монархії потребувала въ початкахъ австрійского пановани попади и була дѣйство въ тені причини підъ виглядомъ грунтового податку трактована лагдійше бѣль другихъ, старшихъ країнъ короннихъ; юко отже теперъ по 100 лѣтахъ, хочъ не конче доброн, але всеже бѣль цивілізаціи адміністрації, виброналася въ многихъ виглядахъ съ тыміжъ країнами на столько, юко цюльне внесеніе підвищенія грунтового податку треба памъ еть рези-гнацію пріймати яко памъ necessariu.

Але годачиша съ тымъ фактомъ бѣль нікакої задви мысли, малисъмо и маємо тымъ бѣль право жадати, юко регуляції була ничимъ іншімъ, икъ толькъ тымъ виїрвінаніемъ нербійськихъ тигарокъ, а не твореніемъ новихъ нербійськихъ: юко нового розкладу податку не виїрвісано до переваленія тигару въ одніхъ на другихъ. Що жъ запо-вѣдѣ памъ тымъ часомъ цитованый генеральній мовци комисійськихъ бѣльшості, п. Ястржембскій? Онъ, такожъ не замыкаєсь передъ підімовою конечностію підвищенія загальню суми податку для Галичини; але бѣль съ цѣлою форсю була на розкладу того податку **внутрь** краю и розкладу той общице уянати спра-ведливимъ (!) толькъ підъ тымъ апіористичнимъ условіемъ, юко — бѣльша посѣльство ани однімъ центомъ того податку не буде обтижена бѣльше, икъ була обтижена дотеперь. А се значить іншими словами, юко: цѣле підвищеніе податку грунтового, якъ въ порівнянії съ другими країнами мусить привести на Галичину, має бути зважене гуртомъ на селинську землю. Въ противномъ бо случаю — розкладъ буде несправедливий, «віску-зна» буде вадражена!

Признати мусить кождый, юко не

уродивши польськимъ шляхтичомъ, юко бодай по рождествії не бути „Слав“-овимъ миромъ показаний, юко памъ такого рода, памъ, юко такъ цинично іль се робить въ імени своїхъ „компатріотівъ“ — шляхтичніхъ п. Ястржембскій, вадражуються съ посѣльствомъ до чужої, а именно селинської кишень, юко такимъ шляхтичнимъ памъ треба добре дивитися на пальцѣ. Підъ столомъ они досять довго тримали свои руки, виправлючи всілякі скріти сплюснії. И мы, хочъ памъ плаше наслѣдствомъ тогого конспіраторського способу дѣлання на кождомъ кроку недостає докладніхъ датъ, юко безъ причини якъ пайдовиши укрываныхъ, мусимо разъ спробувати виїдубути тѣ руки на столь и приглинутися, юко они позагортали.

Фрагментаричий оголошенія, які мимо очевидної тенденції *) затемнованія справы доки можна, юко ласки припадковихъ, толькъ недискреції, а властиво незручності офіційнихъ кореспонденцій, юко послідній часъ на іль по-выходили, будуть памъ въ сѣмъ дѣлѣ помочній.

Ставимо квестію позднію и ясно: Ясь розложено іновий податокъ грунтовий **) въ Галичинѣ? Чи розложено его спрапедливо, чи несправедливо — т. е. чи розложено его, а властиво тую пайдышку, о котрій Галичина має противъ дотенен-

*) Такъ и. пр. львівській кореспондентъ «Слав» (Ч. въ 13 січня 1881) заповідаючи утвореніе комисії рекламиаційнихъ, підъ зъ нехочу твердить, буць то „wloesanie już się z wyleą powiększeniem podatku rododzin“ — твердить таке о селянахъ въ хвили, коли, дивуючи системѣ затяжуванія датъ, наїйтъ найпідлігентнійші клями а не то селян, въ Галичинѣ ани наїйтъ ще вибра-женія о дѣйствії розложенія того податку вънутрь краю не мають, а не то юко они мають вже часъ съ тымъ розкладомъ — погодитися!

**) Властиво оціненіе чистого до-ходу; бо податокъ самъ доси юко не розложенный, але розкладъ залежить юкоємъ бѣль оціненія грунтовъ, черезъ виїчленій органи вже переведеного.

ета не усе не заспіти, а спінати мусить, юко до того приневодное его природа. Ich singe, wie der Vogel singt, Der in den Lüften wohnet. Ти стихи Гетого заключаютъ въ собѣ вінчну правду...

Нынѣ чувствуємо всѣ, юко для Русинівъ настало нова пора, настало весна ихъ отродженія. Отже сь нею повергають вінчні и сіні; житіе духове провіа-бирають то новыми цінами музъ, юко разъ, красне проявленіе розціють. Доказомъ тога суть такожъ другій вечерній вокально-декламаторей, устроєній акад. токаристомъ «Дружній Лихварь». Програма сихъ вечериць була слідуюча:

I. а) «Чого менѣ тижко», 33 дума Шенченка, муз. Воробкевича.
б) Вербицкого: «Не лови мотыль». Хоръ.
II. Поглядъ на Чумакій народній вінчні. Отчітъ акад. Яросл. Романчука.
III. Воробкевича: «Моя діна красна рожі», скріпченій квартетъ.

IV. Декламація. М.

V. а) Вербицкого: «До Зорѣ». Хоръ.

б) Воробкевича: «Наші вінчні». Хоръ.

Сама програма, добруя, пісебѣ и удачне переведеніе, справили сего вечера

це чутствомъ виїнімъ, поднесенимъ, благороднымъ, икого дбзнямо лиши тогдь, коли въ наїтъ порушите и загомонить струна духова — чистымъ незамутичнимъ звукомъ... Спаєнібгъ Вамъ, честій молодцѣ, спаєнібгъ такожъ и голоївъ сего товариства, п. О., підъ котрого проводомъ оно таєкъ хорошо розшинається.

Въ той програмѣ особливо три пісні піднести мусимо, котрій въ помежі загальню красоты и пріятності пайсіль-нійше виразилися, а пими суть: Часть I а), II и IV.

Композиція музикальна Воробкевича дороблена до 33 вінчні Шенченка: «Чого менѣ тижко», котрій того вечера першій разъ малисъмъ нагоду пізнати, юко превороша. Авторъ єи, поетъ-музикъ, перевіївши паскрабъ посвію Шенченка, его гадами, его почтію, его болемъ тижкомъ, серце торгающимъ, и бѣдакъ тое все тонами, юко постигъ виразити словами. Слова и сіні то одинъ стонъ розболіального серця, бѣчанії душѣ... Слова поетъ-композиторопа, котрій памъ ідеї Шенченка таєкъ тонами малювати розумъ... Хоръ виконавъ юко композицію дуже удачно.

Поглядъ на «чумакій вінчні», дуже ясно, кругло и удачно оброблений, откриє памъ о одну бѣльшу мистерію психичного успосленія Русина... Русинъ где нибудь бы бѣгъ бути, юко нибудь бы

Предплатна на „Дѣло“ стоять:

на пільмъ рокъ	8 зр.
на пільмъ року	4 зр.
на четверть року	2 зр.
на годъ. «Бібліотека»	на саму годину: на пільмъ рокъ 12 зр. на пільмъ року 6 зр. на пільмъ року 6 зр. на пільмъ року 250 зр. на четверть року 3 зр. на четверть року 125 зр.

Предплату належить пересыпти франко (найлучши почтовими пересыпами) до Адміністрації час. «Дѣло».

Оголошенія приймаються по цѣлій 6 кр. а. в. отъ одкою строчки печатної. Рекламація неопечатаній вольній бѣт порта.

рѣшного бѣльше платити, (бо о то именно толькъ разходитя), — рѣшю ѹмбрю на посѣльство селинську, такъ иль на посѣльство земску бѣльшу (домініальную), чи противно застосовалося въ тѣмъ до претенсій бѣльши посѣльости уставами памъ Ястржембекого и «Слав»-у виїголосившихъ?

Методу доходженія тоні квестію виїрамо иль найпростішу и кождому зрозумілу, юко кождый, кто хоче и може, поправитъ можливій наші жимо-вольній помилки *) а самоволій (колибы наїтъ юко жъ хотіть въ тѣмъ подобривати) на горячмъ учинку моть бѣти.

Порбнамо передовѣмъ обшаръ землѣ належачи до бѣльши посѣльости обшаромъ, такожъ землѣ, котрій начинить до посѣльости селинської. За симъ порбнамо чистий дохдь, на якій шацуковъ и центральний комісій теперь офіційни вгадану землю бѣльши посѣльости, съ такими же черезъ тіжъ комісій виїрохованымъ чистымъ дохдомъ землѣ селинської.

Простий розумъ памъ скаже, юко коли той комісіями обчисленій дохдь (становлічий підстану розкладу нового по-датку) бѣльши посѣльости, буде стоять до такожко дохду посѣльости селинської въ тѣмъ самомъ вѣнчанію, юко якмъ стоять обшари землѣ одної и другої групи до себе, — селинської землѣ, помимо найширшої волѣ п. Ястржембескихъ єт сопр. при новомъ ошадкованію не сталася пінка крида, и мы нашу розїтку будемо уважати за скінчену въ способѣ вѣтъ сторони задомолюччя. Колиши бы случайно показалося въ порбнанію юко іншого, то мы будемо въ правѣ, то рѣчи доходити дальше.

B.

Чистий дохдъ катастральний

**) Виїзываючий примѣромъ зъ пето-чотири датъ, якими мы, не маючи доступу до безпосередніхъ офіційнихъ жерель, въ нашому обрахунку мусимо послугувати

бѣти робить... „чи дома на порозѣ, чи въ далекій дорозѣ“, „чи оре чи сѣ, чи въ битвахъ шалѣ“, „чи колось збират“, чи косу клепат“, „чи дѣти вінчая, чи иму копат“, „чи дѣти колише, чи товаръ пасе“, „чи ремесло струга, чи торговъ слу-жить“ — завѣїгды бѣти думат, завѣїгды бѣти сїгват... Чумакій вінчні, въ всѣхъ рускихъ вінчні ширшой публіцѣ може найменше знаній, не менше мають красо-ты и правдивої поетичной стойності, иль другій вінчні народній... Вдичій вѣсмо проте прелегентови, юко бѣти изъ нихъ звернути нашу увагу... Прелегентъ єть многонадѣйнимъ пітому юко нашої гімназії.

А вжежъ и декламація п. М. поми-нути годъ. Она спомъ содержаньемъ и способомъ, въ якій була виїголосена, може найсильнійше естрила душу и серце одуха-тичнаго, передъ котрими декламаторъ перевороти въскраю странныхъ сценъ мон-фантазмагорії и виїлукавать въ нихъ грозу, то печаль, то смутокъ на пере-мінну. И тутъ декламаторъ и поетъ по-розумѣнії и зрослися въ одно: а юко поетъ виїтвориши, монбы вульсаничнимъ виїбухомъ, въ спомъ душѣ, перечувствова-ти въ своїмъ, монбы бури морка анонімнімъ серцю, — тое зарядно страшно, грізно, печально виїголосинъ, для сего рода піснъ душа спообний декламаторъ,

оначеніо въ центральній комісії останніх Галичини: 25,160,431 ар.

Культурна земля, подаюча податкови грунтовому оббігу въ Галичинѣ 13,086,000 морговъ).

Такимъ способомъ въносили бы шацуною, одного морга изъ Галичинѣ перевіно 1 ар. 92 $\frac{1}{4}$ кр.

Скорѣє, въ высине поданого цѣлого обшару земель припадає: на бѣльшу (домінантну) посѣльство — 5,627,558 мор. (43%) а на меншу (рустичну, селянську) — 7,458,426 мор. (57%), то даєтъ, що не може бути ничего справедливішого, якъ щобъ въ высине вказаної загальнії цифри катаstralного доходу цѣлої Галичини припадає на бѣльшу посѣльство такоже 43%, (або, що на одно виходить, перевіно по 1 ар. 92 $\frac{1}{4}$ кр. на 1 моргъ), отже чистий дохдь — 10,818,985 ар.; а такоже само на селянську посѣльство 57% (= 1 ар. 92 $\frac{1}{4}$ кр. на 1 мор.) — 14,341,446 ар.

Дѣйствію бо, коли відміно, що добра большинства посѣльства вонсіть такоже саме въ грунті селянської одинаково по цѣлому краю, суть розподілений, що отже не заходить ніяка загальна економічна, кліматична, або геологічна некористь, котрабы перевіно вартості всіхъ пашніхъ грунтівъ могла чинити нашою бгъ перевіно вартості грунтівъ селянськихъ, такоже само по всіхъ краю и въ безпосередній сусідстві та міжъ посѣльствахъ, — то не можемо таємъ легко зрозуміти причину, для якої бы при справедливості відміно (шацуною), віненію у пайдівъ, вінішовся доходъ въ земель (рента грунтову) перевіно менший, якъ у селянъ. Моглибысьмо противно, спираючись на відміно відміно и загальній ізъ Галичини фактъ, не толькож роздробленія селянської посѣльства, але іменно розсіянія поодинокихъ селянськихъ гospodarstvъ на колька и бѣльканати даємо бтъ себе и бтъ села посѣльства, «рукъ», — въ порівнянію до скромасійнихъ всіхъ бѣльшихъ посѣльствъ, думати, що кошта адміністрації першихъ суть безъ піднятку бѣльши и що тымъ самимъ перевіно чистий чистий дохдь селянської посѣльства въ порівнянію посѣльства буде вищіше вінішне пропорціонально цифри ихъ обшару, с. с. вище 57%.

*) Дата не відома точна, бо остаточній результатъ нового номеру крыто въ актахъ центральної комісії. Ми подаємо відомія оголошенихъ данихъ вже въ урядовихъ шематизмахъ датъ, въ тогоже нового похідя походахъ, але не въ цілому відомо похідя коректоромъ єго, відрукованыхъ. Після «Presse» въносили відміно обшаръ дѣйствію 13,369,800 морг. (= 1336 $\frac{1}{2}$ кмлн.).

Ось головний ефектъ деклінації треба приписати и відомій часті самой величайшій садѣ Шевченкої посїї, іншій бѣльшій надійному и правому деклінаторамъ.

Знамований середи слухачівъ відомою любо и мало послідніми стиснами Ч. V а) и б), — и съ найбѣльшимъ відволеніемъ и съ гармонією настрою душою верталісмою домою... Дасть Богъ, що таї и имъ подобній вічерній часъ відомою повториться! В. X.

— Армія зъ дѣтій має утворятися въ Франції, якъ пишуть тамошні газеты. Въ одній зъ послідніхъ числахъ «Vérité» читаємо, що комісія муніципалізації підъ проводомъ генерала Ламберта урадила відмінну кредитъ въ сумі надъ 600,000 франківъ, щобъ тими грошами уброяти и одногута 23,000 хлопчиківъ школъ комуніальнихъ Зборів для тихъ «мучникъ бордівъ» буде складатися зъ отриманої, ременя, торбы на патрони и баగнету; омунікурованіе буде складатися зъ куртки морикової, споденіи и шапки. Ітака речь, котрої пойде воювати таї армії?

Отже таї первія проба справедливості відміно не виходить на добре, ісъ є відміно побачимо, користаючи въ (оголошенихъ, що права, въ іншихъ цѣляхъ) ревіляції офіційного кореспондента Сказ-у. *)

*) Сказъ 19 грудня 1880, коресп. въ Відні.

(Даліше буде.)

Змѣна виборчої ординації для ради держави.

Минувшою п'ятницю на 107-му засіданні ради держави дні 16 (28) с. м. відбулися на днішній порядокъ справа змѣни ординації виборчої для ради держави. Сего дні відбулося перше читання внесення посла Шенерера и товаришівъ о змѣнѣ сесії ординації въ дусі знесенія поодинокихъ курій и заведенія загальнаго права голосуванія. Содержаніе внесення відбите нашими читателями въ ч. 93 и 94 «Дѣла». Нині пригадаємо, що таї внесеніе замѣряє передовістю до того, щобъ дотеперішній ординації виборчої показує, що і самъ Австрія и его товариші не уважають, такъ дуже на стаї просікти виборчої, ікъ бѣльше на інші мотиви, о которыхъ познайомише ще відомо. Щожъ до першого аргументу, то и мы вішови пересідчений, що загальні голосуваніе не віддає, власти руки народної маси, ани тымъ менше отворить дорогу для вросту соціалістичнихъ и въ загальні скрайно радикальнихъ стремленій. Явный доказъ на таї внесенії такъ въ Німеччинѣ икъ и въ Франції, где мимо загальнаго права голосуванія вонсіть нема обавы побуди соціалізму, где противно досить наглядно виявилось, що соціалізмъ икъ інбуди має своїхъ пріондниковъ, середъ масы робітниківъ, але при тѣмъ далеко еще не есть исповідь бѣльности народу. Селикъ дѣйстю черезъ, загальніе голосуваніе не забльшася обава передъ соціалізмомъ, то мы не можемо поняти, якъ можна сей аргументъ виводити противъ загальнаго права голосуванія?

Такъ мимо всіхъ замѣртвій остася справедливості, засады загальнаго права голосуванія неспоримою. Аль Кронштетъ промовляючи за загальнимъ правомъ голосуванія дуже справедливо замѣтилъ, що таї право виимальне вже въ самій природі чоловіка и що засада рѣности права признана теперъ на полі приватного права мусить здобути собі признаніе такожъ и на полі публичного життя.

Але теперішній бѣльшість ради держави мала свои причини противитись внесенню о загальному праву голосуванія. Партия складається ізъ елементівъ, котрій вже вади своїхъ консервативнихъ поглядівъ мусить бути противъ загальному праву голосуванія. Старо-ческій посолъ крімъ пытання національного и державно-правового не інчимъ не рѣжнится бтъ всіхъ консервативъ. Централісти не толькож, що належать по бѣльшій часті до аристократії грошей, икъ іншихъ аристократії консервативна, але они дуже добре понимаютъ, що если есть право, що бѣльшість населенія австрійської держави відміно для нихъ добра и житя, загальніе право голосуванія представляє постулатъ виимальнимъ вже въ самого понятія держави и признано въ теорії рівноправності всіхъ людей. Если держава есть дѣйстю спілкою людей и то спілкою для ихъ житя и розвою, а не икимъ організмомъ, бѣльшими інтересами матеріальными, то и право голосуванія признане не до особы досішнього чоловіка, але до мертвої масы посѣльного маєтку не дастися погодити съ справедливості и съ добре зрозумілою задачою держави. Справедливості засады загальнаго права голосуванія есть таємъ и сною, що противъ неї въ цѣлій радѣ держави не підійдеши ни одинъ голосъ. Заступники німечкихъ поступкою посла Гр. Вурмандъ заявивъ дуже засадично, що «...рівнороднихъ причинъ» буде голосувати противъ внесення, але не маєтъ віднаго ніякихъ тихъ причинъ. Централісти недемократи, посоли партії права, старо-Чехи и Поляки вонсіть не оправдували, чому голосують противъ внесення, а лише одинъ посолъ Австрії старався мериорично промовляти противъ сего внесення. Однакож и бѣль не вінішні напіти ніякихъ аргументівъ противъ засады загальнаго права голосуванія. Ось промовлять противъ сего внесення лише въ сльдувуючихъ причинъ: 1) що загальніе право голосуванія, якъ поуча досішньо въ Німеччинѣ и въ Франції, не оправдує надій радикально склади, що съ вищістю загальнаго голосуванія маси народу оволодіють державнімъ життямъ, що дальше мимо загальнаго голосуванія таємъ въ Франції икъ въ Німеччинѣ правительство перевіно дієтії свої експерименти напіти въ дусі ретрограднімъ; 2) що до загальнаго голосуванія треба загальній и рѣній прошіти народною; 3) що інноваційна партія замѣриє перевіти реформу права виборчого въ дусі її розширення на таї аланыхъ «Fünfzehnmaiher», с. с. на тихъ, що оплачують що найменше

5 ар. податку, вчиняючи при тѣмъ въную купу податку не толькож вищайший податки але и підвищчайший, а именно додатки до податокъ. Всѣ таї аргументи не промовляють противъ засады загальнаго права голосуванія. Если пр. покликуются на недостаточній просікти, то требає відміти, що і теперішній ординації виборчої має ту саму недостатчу, боїн оплачуваніе певної суми податківъ не есть еще доказомъ вищого степенія образованія и замѣтній недостаточній просікти діється и теперішній ординації виборчої, такъ противъ селянської, икъ и въ великої часті противъ міської курії. А надто промовленія реформа розширенія права голосуванія на таї аланыхъ «Птичінськіхъ» виборчої показує, що і самъ Австрія и его товариші не уважають, такъ дуже на стаї просікти виборчої, ікъ бѣльше на інші мотиви, о которыхъ познайомише ще відомо. Щожъ до першого аргументу, то и мы вішови пересідчений, що загальні голосуваніе не віддає, власти руки народної маси, ани тымъ менше отворить дорогу для вросту соціалістичнихъ и въ загальні скрайно радикальнихъ стремленій. Явный доказъ на таї внесенії такъ въ Німеччинѣ икъ и въ Франції, где мимо загальнаго права голосуванія вонсіть нема обавы побуди соціалізму, где противно досить наглядно виявилось, що соціалізмъ ікъ інбуди має своїхъ пріондниковъ, середъ масы робітниківъ, але при тѣмъ далеко еще не есть исповідь бѣльности народу. Селикъ дѣйстю черезъ, загальніе голосуваніе не забльшася обава передъ соціалізмомъ, то мы не можемо поняти, якъ можна сей аргументъ виводити противъ загальнаго права голосуванія?

Такъ мимо всіхъ замѣртвій остася справедливості, засады загальнаго права голосуванія неспоримою. Аль Кронштетъ промовляючи за загальнимъ правомъ голосуванія дуже справедливо замѣтилъ, що таї право виимальне вже въ самій природі чоловіка и що засада рѣности права признана теперъ на полі приватного права мусить здобути собі признаніе такожъ и на полі публичного життя. Централісти не толькож, що належать по бѣльшій часті до аристократії грошей, икъ іншихъ аристократії консервативна, але они дуже добре понимаютъ, що если есть право, що бѣльшість населенія австрійської держави відміно для нихъ добра и житя, загальніе право голосуванія представляє постулатъ виимальнимъ вже въ самого понятія держави и признано въ теорії рівноправності всіхъ людей. Если держава есть спілкою людей и то спілкою для ихъ житя и розвою, а не икимъ організмомъ, бѣльшими інтересами матеріальными, то и право голосуванія признане не до особы досішнього чоловіка, але до мертвої масы посѣльного маєтку не дастися погодити съ справедливості и съ добре зрозумілою задачою держави. Справедливості засады загальнаго права голосуванія есть таємъ и сною, що противъ неї въ цѣлій радѣ держави не підійдеши ни одинъ голосъ. Заступники німечкихъ поступкою посла Гр. Вурмандъ заявивъ дуже засадично, що «...рівнороднихъ причинъ» буде голосувати противъ внесення, але не маєтъ віднаго ніякихъ тихъ причинъ. Централісти недемократи, посоли партії права, старо-Чехи и Поляки вонсіть не оправдували, чому голосують противъ сего внесення, а лише одинъ посолъ Австрії старався мериорично промовляти противъ сего внесення. Однакож и бѣль не вінішні напіти ніякихъ аргументівъ противъ засады загальнаго права голосуванія. Ось промовлять противъ сего внесення лише въ сльдувуючихъ причинъ: 1) що загальніе право голосуванія, якъ поуча досішньо въ Німеччинѣ и въ Франції, не оправдує надій радикально склади, що съ вищістю загальнаго голосуванія маси народу оволодіють державнімъ життямъ, що дальше мимо загальнаго голосуванія таємъ въ Франції икъ въ Німеччинѣ правительство перевіно дієтії свої експерименти напіти въ дусі ретрограднімъ; 2) що до загальнаго голосуванія треба загальній и рѣній прошіти народною; 3) що інноваційна партія замѣриє перевіти реформу права виборчого въ дусі її розширення на таї аланыхъ «Fünfzehnmaiher», с. с. на тихъ, що оплачують що найменше

виборчихъ вісіма алю призначені, а руцій народъ істъ неможна лучше чути меморіали, въ ухвалы ріжкіхъ зборівъ Русиній, почавши відъ давнійшихъ зборівъ «Рускої Ради» а поїдничіши на Добринекимъ а ухваленій одногомено на народній вічній Русиній — ісюда подносилась потреба основної змѣни ординації виборчихъ, ісюда подносилася спраївочній залівъ на неоправданість переваги групи великихъ посѣльствъ, на неспригодність репрезентації народній інтересамъ. Справді, толькож кооперацію зъ іншими елементами стремічими до видаленії народу до поївної ріжкій інтересності можуть Русини хотіть ізъ далекій будущності добитися бѣльше справедливихъ ординацій виборчихъ, але въ кождомъ случаю найсвітнійшій інтересы народу не виможуть Русинамъ стояти по стороній удерканія въ силѣ права неспінності теперішніхъ ординацій виборчихъ. Справді, дѣйстю рускій послы голосували противъ внесення о введенії загальнаго права голосуванія, потро чи привернути намъ належні становища становищі постуку — и для того жадамо основного виленії сеї споры черезъ рускіхъ послідівъ.

НЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада держави.) На 107-му засіданні зъ дні 28 л. січня відбулося перше читання письма консисторії віденської о смерті кардинала Кучкера, по чѣмъ пос. Лінбахъ въ постінні внесено що до змѣнії гдялкіхъ приспівъ ординації виборчої для ради держави зъ дні 2 лютня 1873, а именно: 1) виборъ послідній до ради держави зъ бѣльшою посѣльствомъ можуть виконувати та, котрій вже бтъ цѣлого року оплатують безпосередній податки, однакож самъ посолъ грунтового повиненъ виносити що менше 1/4 означеной мінімальної суми; 2) виборъ послідній до ради держави зъ бѣльшою посѣльствомъ можуть виконувати та, котрій вже платить що всікими додатками найменше 5 ар. податківъ безпосередніхъ, або пос. ординації громадської мають и при меншій новинності податкової право до репрезентації; 3) кождъ мѣстечко, розподілена до класу мѣстъ, може бути такожъ мѣстечкомъ виборъ; 4) въ істахъ полученихъ съ іншими мѣстеческими виборахъ пос. послонь до ради держави зъ цѣлою громадою мѣстечкою такожъ і въ тихъ краяхъ, где при виборахъ сбіхахъ одна часті тоні громади вибирає въ складъ въ класъ виборчевъ мѣстечко, а другъ въ класъ виборчевъ зъ селянськихъ громадъ. Внесено тое буде трактоване якъ регулямінн. Презесь гр. Тадеушъ відівдя на інтерпелашн Просковець и Образч, що магістратъ віденської розпорядки вже, щобъ уладити лучше торговцівъ худобы. На мѣстце б. п. Кшечуновъ выбрано въ комісії податкової пос. Схиржевскаго. Пос. Шен

издание бгъ 3 аѣтъ посыпаетъ обывателство австро-ческое и убийчии 30 рокъ житъ. Несовсмъ тое изненада окрайна хвѣти, молодо-Чехи и кѣлькананіе посыпаетъ тѣ изѣбъ Гогенварта.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Генералъ Скобелевъ побѣзъ урадовъ засудить штурмъ днія 12 (24) с. в. подъ уфортинскій позиціей подъ крѣпостю Георгі-Георгъ ио крѣпостю 9-годинной борбы. Туркии засудили на изѣлѣ линіи побѣзы, а стратеги ихъ мають бути дуже великіи. Добычъ, яко ионалаа изъ руки ведома россійскаго есть значиа. Ограбы россійскій выносятъ 4 офицеръ и 50 юнкеръ забитыхъ, 18 офицеръ и 235 юнкеръ раненыхъ, а 10 офицеръ и 75 юнкеръ контузіонированныхъ.

Официално объявлено, що киевскій генераль-губернаторъ М. И. Чертковъ назначенъ членомъ государственного совета, а на ѿгѣ мѣстце приходитъ одескій генераль-губернаторъ А. Р. Дрентеленъ, который данийше буде въ Кіевѣ шефомъ военнаго округа. Мѣстце Дрентелена замѣнитъ киевскій генераль-губернаторъ Дондуковъ-Корсаковъ послѣднаго, князь Святополкъ Мирекій. Июнъ причину таки змѣны на посадахъ генераль-губернаторовъ подаетъ Agence Russie обсадженіе тыхъ мѣстъ людьми, мючими симпатію у народу, который будибы относій до переведенія децентрализации и до всенароднаго генеральнаго правительства.

Комитетъ министровъ взялъ подъ обиду предложенный генераломъ Альбаданскимъ проектъ реформъ для Королевства польскаго.

Франція. На внесение Flouquet'a пришла палата послѣдовъ посыпку до закона прасоваго, послѣ которои переступства прасовъ мають подлагати загальному законовому и не законовому прасовому. Такожъ откнула палата послѣдъ 26 артикулъ за кона прасоваго, становлячаго кары за образу президента республики.

Нѣмеччина. Висеніе Вандгорста относится до змѣни законовъ мѣщанъ изъ тѣхъ дусъ, що правительство на будуче не потигаю до обѣтѣтельности священникъ бѣзпрачіючихъ службу божу и уѣдливицъ си. Тайти безъ вѣдомости правительственныхъ органовъ, откнула праска палата послѣдъ значио большинствомъ голосовъ. По откниню первого висенія вѣтъ Вандгорста нове домагающе знесеніе закона, замыкаючоего католицизмъ духовными доходамиъ изъ парохій.

Днія 27. з. сѣчня отворилъ князь Бисмаркъ раду економичну пруску, на складъ которои входитъ 75 членовъ польскихъ правительствъ тѣ помежи найзажемнитишихъ представителіи гайдю, промислу, рѣльництва и ремеселъ. Князь Бисмаркъ хоче за помошю той рады, опираючися на практичныхъ досвѣдахъ людій входачихъ въ складъ, замѣсти новій економичній реформы въ державѣ, который бы теперішнemu станови наилучше отпомѣдала и для загалу правдиву користь принести могла. Въ той цѣлі скликанъ князь раду туу, що бѣзъ неї, хотій и стоячъ по за тѣхъ законоподателіи, почутіи голосы практичніи, который для споси важности могутъ мати велике значеніе при введеніи новыхъ реформъ. Першими предметами, надъ которыми рада економична зачала дискусію, бути два проекти законовъ: о забезпеченью судьбы реботнікъ въ нещаствиныхъ випадкахъ и о реформѣ рукодѣльныхъ корпорацій.

Англія. Ирландціи праздновали тымъ середи съ великою снѣгостю побѣду Парнелла и его товаришівъ въ настѣдствіе неудавшагося процесу по гайду правительства. Мѣсто Cork обходило тую побѣду урядническимъ величавого походу отъ смоленскаго, на которому віло участъ 7.000 осбѣй. Іншіе мѣста ірландскіи такожъ обходили себѣ віжній для Ирландцій денъ дуже сильно, бо въ кожного большого мѣста доходить вѣсти про влюминизацию, одушевленіе промовы и т. п. Доля Ирландіи занимає живо повночну Америку, въ которой теперъ отбуваются митинги въ користь гнитечніхъ Ирландцій.

Недавно, бо 28 сѣчня п. с. отнесли боери надъ вобоками англійскими величаву побѣду подъ Laingenek. Генералъ Colley має съ собою 870 юнкеръ пѣхоты, одну бригаду кавалеріи, 170 лідій кавалеріи въ крмагѣ, которую то силою налаштувало позицію боерівъ. Боери бгнерамъ нападъ и густымъ кирабіоновъмъ огнемъ отогнали англійціи, которые изъ тѣхъ нападъ понесли великии оттрати. Межи забитыми находиться полковники, маборъ и трохъ лейтенантъ, всѣ проѣдь штабовъ офицеры и офицеры юнкіи бути ранені. Кроме того есть еще 181 юнкеръ частю раненыхъ, частю забитыхъ.

Греція. Коммандурство засудилъ на застанію палаты послѣдъ, що мировой судъ

не дасъ найменшого заневиниа Греціи, що єи слушши жаданіа будуть висновини. Президентъ заявилъ, що правительство греческое головине теперъ залоге приготовленіемъ военныхъ матеріалівъ и буденою дорогою, чтобы войска греческіи могли въ недалекой будущності приступити до занятия признающихъ Грецію територій.

НОВИНКИ.

— ВПр. митрополитъ Йосифъ Сембріовичъ пішхъ до Вѣдъ на похоронъ кардинала Куткера.

— **Ф. Викторъ Гавришкевичъ**, ц. к. офицеръ введеной дирекціи будовливої, а братъ звѣтного лицемінія. Института Ставронігійскаго, упомянуса 18 (30) с. в. во Лвовѣ въ 45-тому році житя. Вѣчна ему пам'ять!

— **Зъ Снатына** доносить намъ жалъ вѣстку, що тамошній мѣщане засудили читальню и що виготовили вже статуты, коїріи сими днамъ отошли до Намѣстництва. На читальню даютъ мѣщане хату и все, що буде потрібне. Заразъ по отворенію читальнії задумують устроїти музикально-декламацію вечерь підъ проводомъ о. Кобриньского. Що до консерваторіи доносить намъ ще, що гденихъ мѣщане хотіли перекнати нікій имъ языкъ домашній записано, и прошили комисарія, щобы показати имъ карты консерваторії. Але комисарія отповѣдь имъ на то, що то єсть таїною редакціою!

— Богослуженье за упокой душъ бл. п. Константина Лучна, якъ пишуть намъ зъ Перемышля, устроються въ середу, т. є. 15-ї, рускія ученицѣ въ Перемышлі. За таку вдачність и пам'ять на свого бувшого катихита належито нашимъ молоденціямъ Русинамъ перемышльськимъ познаніе узанія.

— **Зъ Настасова** доносить намъ, що тамошній лат. царехъ, ко. каноникъ Гавриленко, не такожъ собѣ поступає, сбочи вражду межи народомъ, неспають прѣтівъ рускимъ народності и перекин. Каже до своїхъ людій, що „wolalbyk póję do chlewa lub do karczmy, jak misalbyk chodzić do ruskiej cerkwi“! Въ наглобѣ потребѣ не позваливъ свою паразінамъ удаватися до руского священника, щобъ той крестинъ умираючу дитину, а коли кто въ таїмъ слухаючи принесе картку крестина въ руского священника, то ко. каноникъ отповѣдає: „próję sobie ręce z tą schizmatykiem!“ Наїть въ случаю смерти не позваливъ ко. канонику сповідатися у руского священника, а не то запригнітись. Ось падноїшій фактъ: Буцивський синянинъ вибрає собѣ подругу гр. к. обряду въ Острогѣ и удавася до ко. каноника по родовѣдѣ съ просьюбою, щобъ той голоситъ ему заповѣдь. Ко. каноникъ отягався въ той справѣ черезъ цѣлій тиждень а видячи, що не може поставити жадної перешкоди ани аломати волѣ жениха, отповѣдь ему черезъ органіста, що „niemasże żadnej przeszkody; ale na zapowiedzi próję się wtedy, gdy twoja parafeszcja przejdzie na obrządek laciński, dostanie metryki od swego księdza i będzie taka śleb brała“... Такожъ поступає собѣ лат. священникъ въ „taką miłość braterską wlewa w siega swych owieczek“!

— **Іванъ Нечуй-Левицкій**, профессоръ гімназійній въ Кіпеневѣ, звѣстный и въ теперішній часъ наилучшій нашъ пѣвческій, заслобъ, якъ пишетъ „Заря“ іже отъ трохъ тиждній. Здається, що причиною слабості єть надмѣрна праця умисловъ, якъ якъ Нечуй не толькъ учить и школѣ 20 годинъ на тиждень, але кромъ того збогацує нашу літературу численними творами свого талантливого пера. И такъ почавши вѣтъ живущого року написати бѣльшину повѣстію „Kajdaneva semia“, печатану въ „Правдѣ“ во Лвовѣ, сего року появилася въ Кіевѣ „Гурлячка“, передъ самою слабостію увічнити бѣль повѣстію „Старій Батюшки и Матушкі“, а під часъ славости написати оповѣданіе „Пріятель“. Однакъ можемъ подзілитися съ нашими читателями милою вѣсткою, що вже бгъ 9 (21) с. в. появилася значио нашему писателю и сестрѣ надії, що небаломъ сонюсь въздоровѣ.

— **Школа народна въ Ялиховицахъ**, зо-дотѣвскаго поївѣта, недавно згорѣла.

— **Зъ Ходачкова великого** доносить намъ, що изъ тамошній околиці дѣланся великии налагуждя при консерваторії. На саму рускій новій рокъ заїхавъ до Буциева значио п. к. старостомъ комисарія, консерваторії, п. Мих. Савинській, и перевірявши таїмъ консерваторію, не знажаючи ани на торжественій день, ани не держачися пораду чиєлької консерваторії. Помінаючи вѣтъ то, що п. С. записуває въ Русинамъ лат. обряду польській языкъ домашній, одинакъ и всѣхъ Русиновъ гр. обр. втагнувъ підъ рубрику „Jezuik domowy: polski“. Помічною рукою для п. С. буде тамошній писарь громадскій, который

заступаючи п. С. записуваєть таїмъ начатку драматичного товариства въ Коломаї, дні 19 (31) сѣчня 1881.

— **Дрѣ Орестъ Литвоновичъ** племінникъ київськостю салютарнаго и хікремъ по-втовимъ въ Ізборкѣ. **Миколай Дольницкій** племінникъ концепціонъ скарбоницъ.

— **Адама гр. Голуховскаго** племінникъ С. В. Цвѣсъ вѣдоморіємъ (Касмішегер).

— (М) Дні 2 (14) с. в. втбдується въ селѣ Мишній зем. коломаїскаго мисія тверзости, на которую громада въ Мишній заражає такъ сильській громади якъ и братства церкви.

— Згадавши вже въ попередній числѣ о познаніяхъ блюстахъ Т. Шевченка, дадою еще въ то, що блюсти таїмъ познавали заходомъ п. проф. Володимира Шухевича и можна добрати один примѣрникъ по 50 кр. таїмъ въ булиній гіпсовій якъ и бронзовій. Пебавомъ поступить въ високае цѣль рядъ блюстиковъ славнихъ нашихъ мужій; но Шевченко познаває заразъ блюстъ Хмелницкого. П. Шухевичъ дозложивъ всякою старанію, щоби блюсти представляли вірою въ блюстахъ лиць, котрі єи вображають. Надѣюсь, що въ кождїй руцѣ хатѣ буде находиться блюстъ славнихъ землякъ на мѣстці чужихъ.

— **Конзуляръ россійскій** має перенестися въ Бродовѣ до Львова, и то правдоподобно въ маю с. р.

— Проти бывшому губернаторови Казанському, Скаратинови, позначило россійске правительство криміналний процесъ за то, що бгъ значи число осбѣ висланъ самовольно на Сибирь. Зголосувалися численній сивідки.

— **Боснія и Герцеговина** мають мати особно министерство, котримъ предводити має надворній совѣтникъ бр. Кравець, такъ якъ дотеперъ підлягає зарадъ тихъ країнъ вспільному министерству.

— **Зъ підъ Жукова** пишуть намъ о пригодѣ, яку має одинъ священикъ съ венкомъ. Рускій священикъ виїхавъ ветромъ въ день Собора св. Іоана Крестителя до свого сусіда на іменині; за вѣжомъ погнали самовольно домашній псы-братьи. Вертаючись около 10-ї години домобъ побачивъ, якъ псы кинулись попередъ коня въ робъ, въ откинувшись величезного новка, который зачався вѣдомо до напасті. Почалася борба, псы погнали новка на поле, але за малу хвильку вернули, тулочись до коня. Аже ось надбѣгъ звонъ вовкъ и гнань за вѣжомъ спорій куєсень дороги, шукуючи способності, щоби кинути оstryми зубами на зобичу. Коли однакъ священикъ не стративъ притомності, коня не сполохнули, а вѣрній псы не вѣтрували, — новкъ близько села вернувся назадъ. Вже бгъ давшого часу есть той новкъ постражавъ цѣлонъ околицъ на пограничу коломаїско-городецкого поївѣта, тому то излежалобъ зробити облаву на того кровожірного звіра.

— **Викторъ Гуго** удѣлить съ новымъ рокомъ 1.000 франківъ для амнестованыхъ, пересылаючи ихъ на руки комітету съ тими словами: „Маю тысячу франківъ; посылаю ихъ для амнестованыхъ. Треба розпочати робъ, глянувшись на тихъ, котрі тутъ живуть въ горю“.

— Число душъ въ Чернівцяхъ висносило поїсії позної консерваторії 31.200, отже о 7840 душъ бльше, нїжъ въ рокѣ 1869. Станиславівъ числитъ 16.784 душъ. Перемышль числитъ 20.542 душъ. Въ Краковѣ висказала нова консерваторія 60.679 душъ (приростъ 20.844 душъ), кроме сточного вояска въ числѣ 6.267 головъ.

— **Пшениця**, якъ здається, подорожає у насъ, такъ якъ надходить вѣсти зъ Америки, що тамъ мало зобрино еи въ послѣдніхъ життяхъ.

— **Греческе правительство** замовило въ Франції 60.000 карабінівъ систему Граса, котрі мають доставитися до 30 л. марта с. р.

— Якъ високо цінить славна співачка **Аделіна Патти** свого мужа Николини, заявила недавно въ Мадридѣ, где власне теперъ находитися. При угодѣ запитавши єй директоръ опери: „Якого гонорарію же здате разомъ съ синьоромъ Николини за вечоръ?“ — „Десять тысячъ франківъ“ — „А Ви самі безъ синьора Николини?“ — „Такожъ десять тысячъ франківъ“ — отвічала Патти.

— **Республіканська газета для сполучення позної** буде виходити съ симъ рокомъ въ Швеції, редакторана республіканскими сотрудниками трехъ країнъ. Газета таї буде висылатися даромъ кожному, кто вступить въ „товариство позноїної вольної держави“ и подпишає отпомідно сформульований догматъ.

— **Слабоумний математикомъ.** Іхъ днинъ подбуються часомъ люде підъ відкладомъ психічнімъ, показує сїдущий фактъ: На одному зъ засідань хірургичної академії въ Петербурзѣ представивши професоръ Маріевскій одного слабоумного (ідіота), котрій хоче не постіданъ власті глїдити душою на щоденій факти житя, але съ дніною швидкостію розпизувавъ таїмъ пам'ятій найтрудній задачі аритметичні, при чмъ майже не надумувався. Сей цѣкавий тигъ

чоловіків походить з губернії Архангельської в числі 27 листя.

— Цієї руских громада задивлюються на генеральний СИСТЕМУ сільської науки, а ізгадкою впровадження тамъ поліського навчання, погоду факта, що відь більші мірі заявляють сині нещото до устроєння школи. Така доносять ім'я та підъ Тлустого, що коли спасених з Олеконець і Шерникою членами старовів насконніх оголих парохій, щоби залежі у собі школу, тік отвояли: «По юхъ школы, щоби нашіхъ дітей балакнути...». Отже, видно школы по другому сказати, та що їхъ за користъ? Діти не уміють навчати від церкви читати або писати, та толькож даржимуть надъ поліською книжкою. Такі школы то лише дикреють тегаръ для громадъ!» Отже малажа важка ілюстрація нашіхъ сільськихъ шубъ!

Вісти єпархіальний.

Зъ Абіорхії Львівської.

Завідомельство одержали: оо. Г. Кончака въ Іллініві, Т. Бородайкевичъ въ Годині, Е. Дельницікій въ Черепині.

Презенту получили: оо. Здерковський въ Розобріца на Хмелівку, А. Волинський на Копильці, Е. Кушникъ на Бабинцѣ въ І. Терешині въ Загорі.

Личний додаток одержали на 3 роки: оо. М. Вагилевичъ въ Княжому по 105 зр. и П. Танячкевичъ въ Монастирчані по 100 зр. робочо.

Милються на свои прыгоди: оо. К. Букомський въ Шоломівъ и А. Радивівичъ въ Ланчині.

Від лібеску духовну семінарію призначають: пп. Николай Котлярчукъ, Йосифъ Бородівичъ и Григорій Куніцкій.

Зъ Епархії Перемиської.

Завідомельство одержали: оо. Заремба Емілій въ Петелічу дек. сокальского, Симеоніч Анатолій въ Ціврія дек. мостиского, Баранець Сальвестр въ Судової Винній дек. мостиского, Демчукъ Вацлав въ Рудѣ Монастирській дек. потєлацького.

На конкурсъ виставленій: Негрібка, парохія дек. перемиського, Конотопи, пар. дек. сокальского, Гойче, пар. дек. потєлацького, Розджаліть, пар. дек. сокальского, Середниця, пар. дек. старосамбірського, Береги горій, пар. дек. затварницького, Воянець, пар. дек. жовківського, Гніда, капеланія дек. височанського, Горбаче, кап. дек. горожанського.

ЧЕРЕПІНСКА РЕДАКЦІЯ.

Беч. Н. Г. въ ІІІ. Редакція „Науки“ не дарувала ім'я до осн. згаданій Вами предплати на „Дѣло“ и літ. додатокъ.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

Для Просвіти о. И. Н. въ Бережанахъ 1 зр., Вл. П. О. въ Бережанахъ 1 зр., Вл. дръ И. К. въ Серафій 40 кр., Вл. Ф. П. въ Залозій 1 зр., Вл. дръ М. Н. въ Болеховѣ 2 зр., о. А. Л. въ Одреховѣ 2 зр., Вл. А. П. въ Рудкахъ 1 зр., о. М. К. въ

НОВОВТОРЕННА ТОРГОВЛЯ

СЪМЕНЬ И ЦВѢТОВЪ Е. Ф. РИДЛЯ

во Львовѣ при пл. Морицкому въ 10,

поручас

1-3

БУКЕТЫ

балей, весільний, котилоній и столоній въ свіжихъ і засушеныхъ цвѣтіяхъ;

Гарнитури балеві

камеліи и другій цвѣты до волося париского виробу.

Всікій порученія въ провінції виконуються якъ найточнѣше.

ЗУЗАННА БОЯРСКА

(ринокъ, ч. 27, поверхъ 3)

нас. честь поручати П. Т. рускій публіцѣ

Роботию женського одѣяня, а именно: одѣяна щоденного и святочного, на вечерній, бал, на весільний вінць и т. п. посла належної французкої моды.

Замовленія виконуються якъ найточнѣше.

Удѣллють такожъ науки крою. (2-2)

Види: Михаїлъ Коссакъ. — За редакцію отвояда: Володимиръ Барбіньский.

Радчи 2 зр., о. Ч. въ Боратинѣ 2 зр.; для Науки: о. М. Г. въ Боршевѣ 8 зр. (2 зв.), Пцт. Громада Гаїв старобродській 4 зр., Пцт. Громада Бучинѣ 4 зр., Пцт. Громада Незнаній 4 зр., о. І. Т. въ Хлібничій 2 зр.; для Словъ: о. М. Г. въ Боршевѣ 7 зр., о. К. въ Незнаній 7 зр.; для Світа: Вл. А. К. въ Золочевѣ 2 зр., Вл. Ю. М. въ Ладоніжі 1 зр.; для бѣднихъ ученикъ рускої гімназії: о. Д. К. въ Луцькѣ 1 зр., Вл. п. Ст. Ільницка во Львовѣ 2 зр., о. А. Лавровський въ Одреховѣ 1 зр., о. Б. Галицький въ Лебничахъ 85 кр., о. А. Тарчиній въ Улашкічахъ 3 зр.; для Продома: о. М. К. въ Медиції 1 зр., о. І. О. въ Гаїхъ 4 зр., о. К. въ Незнаній 4 зр., о. І. Т. въ Хлібничій 2 зр., о. И. М. въ Манастирку 2 зр.; для бурсъ Просвіти въ Золочевѣ: о. А. Лавровський въ Одреховѣ 1 зр.; на стипендію ім. Шевченка: о. Лавровський въ Одреховѣ 1 зр.; на катех.: о. В. въ Лебничахъ 1-15 зр.; для Страхову: громада Гаїв старобродській 5 зр., о. К. въ Незнаній 2-60 зр., о. І. Т. въ Хлібничій 1-35 зр., для Гіль-у woln-ого: о. С. въ Гаїхъ 1-13 зр.

Курсъ львівський въ дні 31. л. січня 1881.

	ПЛАТАТЬ ЖАДАЮТЬ	ВІСТР. ВАХЛОВОЮ
1. Акції за штуку.	р. кр.	р. кр.
Жетони Кр. Люд. по 200 р.	278	281
хліб.-чорн.-ле. по 200 р.	169	172
Банку гли. глини по 200 р.	238	301
2. Листы заст. за 100 р.		
Обід. кредит. глини по 5% кр.	98 50	99 40
" " 5% кр. перорх.	91 85	92 75
Банку гли. глини 6% кр.	98 50	99 40
Листы доз. гли. руст. банку п. 6%.	102 65	103 55
3. Листы довіжки за 100 р.		
Обід. роз. кред. Завод для Гаїв чорн. и Буков. 6% звон. вт 15 літъ	92	94
4. Обліги за 100 р.		
Индемізація глини 5% кр. кр.	98 20	99 20
Обліг. комуналій Гаїв. банку рустик. 6%.	101	102 50
Нижчий кр. вт 1873 по 6%.	101 25	103 --
5. Лоси міста Кракова.	19 25	20 45
Станиславова.	24	26
6. Монеты.		
Дукатъ гольденарія	5 46	5 56
інверсія	5 48	5 58
Ізабелоніорія	9 34	9 42
Швейцеріорія	9 64	9 75
Рубль російській срібний	1 50	1 65
наперовий	1 22	1 24
100 марок віденськихъ	57 80	58 30
Серебро	99 50	100 50

РУКОДЪЛЬНЯ

ЖЕНСКОГО ОДЪЯ

Хоружчина, роѓъ ул. Слюсарській, ч. 2 на долинѣ, прімас віякі дотычній роботы, якъ такожъ більші женські и мужські, шитья на машиній, після скошання фальбашъ, ріжий гафти и т. п. по цвѣтамъ дуже умбркованихъ.

Удѣллють зарѣвно науки крою.

(3-15) 1. Юркевичъ.

Важне для Дамъ.

На карнаваль!

На карнаваль!

найбільший и найдешевій

МАГАЗИНЪ НОВОСТИ И КОНФЕКЦИИ ДАМСКОЙ

J. KÜHNAYERA НАСЛД.

улиця Гетьманська ч. 4 во Львовѣ.

Сукин балеві отъ вл. 15 до вл. 50.

Сукин шовковій изъ замовленія отъ вл. 50 до вл. 150.

Entrée de bal отъ вл. 5 до вл. 50 и цілти парискій.

Костюми вовнишній отъ вл. 10 до 80.

Плащъ зимовий отъ вл. 12 до вл. 100; такожъ

Великий выборъ матерій на літній.

Замовленія виконуюмо въ якъ найкоротшій часъ. Взорцѣ на жданіе

(3-6)

НА КАРНАВАЛЬ

поручають найдешевіє

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЪ

ул. Галицка, 19.

Сорочки мужескі

Ковібріки, маншеты

Шкарпетки хольоръ, пі

блій

Спінки, кальонъ

Перфумерін

Вода кольоньска

Пигулки до усвіння оду

ру въ усть по куреню,

пушка 50 кр.

Замовленія виконуюмо въ залагоджуванію обвортною поштою, не числити за опакованіе!

(3-4) Львовъ, ул. Галицка, ч. 19.

Объявленіе.

Симъ маю честь запідомити П. Т. Публичу, що сь днемъ 1 січня 1881 р. отворивъ и въ Чернівцяхъ въ камениці пп. Барберъ и Ко при улиці Пантелей.

перший закладъ краєвый

ТЕХНИЧНО-КОСМЕТИЧНЫЙ

заразомъ

перфумерій якъ такожъ складъ матеріяловъ,

поручаючи слідуючій побудь заглядомъ доброты вибору блітній артикулы:

Средства для перосту и фарбованія волосъ обробленію розчиномъ барвника, тіалктури и помазы зъ хімічною корою на побудь волосъ, такожъ олійни косметичні въ Bandolin-вінекторі.

Пасты до зубівъ, геліїні ароматичні, настільки ароматичні до устъ, а именно:

Klerasія кайнозойською средство противъ болю зубівъ и пайдухомъ приданіе до нихъ кокосовими.

Перфумы и води нахучій, можна поручати.

Воду черновенку, отличаючись дуже пріятливими и довготривалими запахомъ, служача до отважливихъ поздухъ въ салонахъ, а кроме того має сильні засоби въ тоалетѣ.

Кадиа всході